

A) The Entire Tehillim every Shabbat (Students of Bad Shem Tov) or on Shabbat Mevorchim (Chabad)?

An Allowance for an Individual

תקדד שמירת שבת כהלכתה

כח. חולה שאין בו סכנה, מותר לו לומר בשבת וביר"ט פרקי תהלים ביחידה אבל אין לומר פרקי תהלים לשלמו בציבור, ומותר לומר תהלים בציבור למען חולה שיש בו סכנה (ק"ב). אפילו כשאין סכנתו סכנה מידית. אם ביקש שיתפללו לשלמו (ק"ג).

The

B) Shabbat Tehillim

תהלים פרק צב

(א) מזמור שיר ליום השבת:

- (ב) טוב להודות ליקוק ולזמר לשמך עליו:
 (ג) להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
 (ד) עלי-עשור ועלי-נבל עלי הגיון בכנור:
 (ה) כי שמחתני יקוק בפעלך במעשי ידיך ארנו:
 (ו) מה גדלו מעשיך יקוק מאד עמקו מחשבתך:
 (ז) איש-בער לא ידע וכסיל לא יבין את-זאת:
 (ח) בפרח רשעים כמו עשב ויצו כל-פעלי און להשמידם עדי-עד:
 (ט) ואתה מרום לעלם יקוק:
 (י) כי הנה איבדו יקוק כיהנה איביך יאבדו יתפרדו כל-פעלי און:
 (יא) ותגם כראים קרני פלתי בשמו רענו:
 (יב) ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
 (יג) צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
 (יד) שתולים בבית יקוק בחצרות אלהינו יפריחו:
 (טו) עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:
 (טז) להגיד כיישר יקוק צווי ולא-עלתה עולתה בו:

Eternity

רש"י תהלים פרק צב

(א) מזמור שיר - של לוי (נביאים):

ליום השבת - שאומרי' אותו בשבתות והוא מדבר בענין העולם הבא שכולו שבת:

Shabbat as Salvation

רד"ק תהלים פרק צב

(א) מזמור שיר ליום השבת. ביום השבת היו אומרים זה המזמור בבית המקדש, ויש במזמור מעניין שבת כמו שנפרש. ורז"ל פירשו (ר"ה לא, א) שהוא על העתיד לבוא לעולם שכולו שבת ומנוחה, והם ימי המשיח. ועוד אמרו בדרש (שוח"ט) כי אדם הראשון אמר זה המזמור כשנברא בערב שבת וחטא ונתקלל. ובשעת שתים עשרה מיום ששי נתגרש מגן עדן. בא ליתן לו הקדוש ברוך הוא איפופסין (see yerushalmi sota 7:5), פירוש גזר דין שימות, ונכנס שבת ופנה אותו, ובא אדם לומר הימינון בשבת, פירוש הודאה לשבת, שניצל מגזר דין בעבורו, ואמר מזמור בעבור

"More than Jews have kept Shabbat, Shabbat has kept the Jews." (accuracy?)

Halachic Instrument

Weekly Communal acceptance

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רסא

סעיף ד

יא ד' אחר (כח) עניית ברכו, אף על פי (כט) שעדיין יום הוא, * (ל) יב אין [ז] מערבין ואין טומנין משום דהוא קבלה לשבת עליה; ולדין הוי אמירת יג מזמור שיר ליום השבת (לא) כעניית ברכו לדידהו.

משנה ברורה סימן רסא ס"ק לא

(לא) כעניית ברכו - דמסתמא כיון שמזכיר שבת הוי כקבלה. וכתב המ"א ועתה נוהגין לומר מזמור שיר וגו' ואפ"ה עושין כל המלאכות עד ברכו [והיינו כשהזמן הוא קודם בין השמשות] והטעם משום דמעיקרא הכי קבלו עליהו ואין מתכוונים בזה לקבלה. וכ"ז בזמן המג"א אבל במקומותינו המנהג כהיום מיד שאומרים מזמור שיר מקבלין הצבור שבת עליהו ואסור בכל המלאכות אפילו עדיין היום גדול [פמ"ג ודה"ח] וכתב בספר דרך חכמה דה"ה במקומות שנוהגין לומר לכה דודי ומסיימין בואי כלה הוי קבלת שבת ממש ועיין בתו"ש

The Break in Public Aveilut

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ה סימן כ

וכן במנהג שקודם מזמור שיר ליום השבת נכנסין האבלים לביהמ"ד ומקיפין, ואומרים להם הקהל המקום ינחם אותך, אין צורך להתחלה דאבל, משום שאין זה חיוב התנחומין ממש, שהוא להשקיט את רוחו, שאינו יוצא בזה אלא בישיבה לדבר עמו.

The essential Pasukei

טור אורח חיים הלכות שבת סימן רפא

א[א] בשחר משכימין לבהכ"נ ומסדרין הברכות ופרשת הקרבנות ומשנת איזהו מקומן כסדר שאר הימים רק שמוסיפין וביום השבת ואומרים ברוך שאמר ופסוקי דזמרה ונוהגין להוסיף מזמורים לפי שאין בו ביטול מלאכה לעם ונוהגין באשכנז לומר מיד ברוך שאמר אחר משנת איזהו מקומן ואח"כ כל המזמורים שמוסיפין ובטוליטולא אומרים המזמורים תחלה ואח"כ ברוך שאמר ואח"כ **מזמור שיר ליום השבת**

On Yom TOV?

דרכי משה הקצר אורח חיים סימן תפח

א[א] וכתב מהרי"ל (סדר התפלות של פסח עמ' קמו סי' ח) ומנהגים שלנו (מהר"א טירנא עמ' קסח דין מזמור לתודה) **שקורין מזמור שיר ליום השבת (תהלים צב) אך שמתחיל טוב להודות לה'** וכן כתב אבודרהם (עמ' קסא) בשם רבינו סעדיה (סדור רס"ג עמ' קכ) ומיהו נהגו לאמרו דיום טוב נמי מיקרי שבת עכ"ל וכן נוהגים:

C) Tehillim and Bakashot on Shabbat?

Halichat Shlomo Tefila 14:11

בקשת צרכים רוחנם יא מותר לכתחלה לומר בשכת תפלת רבי נהוניה בן הקנה שקודם הלמוד ברכות **כי בקשה על ענינים רוחנם אינה ככלל כבקשת צרכים**

Even for Physical

footnote 19

יש מקום להקל אמירת תהילים על חולה בשבת, **כשאומר ביחידות**, שאינו ניכר שאומרם לזכות חולה.

The Problem but the problem with NOT allowing

12:רמב"ם הלכות שבת פרק ל

אסור להתענות ולזעוק ולהתחנן ולבקש רחמים בשבת ואפילו בצרה מן הצרות שהצבור מתענין ומתריעין עליהן אין מתענין ולא מתריעין בשבת, ולא בימים טובים, **חוץ מעיר שהקיפה גוים או נהר או ספינה המטרפת בים שמתריעין עליהן בשבת** לעזור אותן ומתחננין ומבקשין עליהן רחמים.

An imagined escape

קרבו העדה מסכת שבת פרק טו דף עח עמוד ב

לתבוע צרכיו בשבת. לפי שמכלל עונג שבת הוא שיחשוב האדם כאילו כל מלאכתו עשוי והשואל צרכיו הוא מראה בהיפך וגם מביא דאגה בלבו

cholim list?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן רפח סעיף י

(י' נרדף (כז) מפני רוח רעה שאמרו ל"ד = לאו דוקא = דה"ה לכל חולה שיש בו סכנת היום <ד> זועקים ומתחננין. וכן נהגו לומר: ה) מצלאים בשבת על חולים המסוכנים **סכנת היום**. הגה: וכן <ה> מותר לברך יד החולה [יג] (כח) המסוכן, בו ביום (ליקוטי מהר"י ברי"ן וב"י בשם הר"ן פ"ג דתענית).

משנה ברורה סימן רפח ס"ק כח

המסוכן בו ביום - אבל מי שאינו מסוכן לא וכשעושין מי שבירך לחולה שאין בו (כח) סכנה אומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא. ולברך המקשה לילד בודאי מותר ו היולדת בתוך שבוע ראשון ג"כ נראה דלכו"ע אין להחמיר

A Cholim Visit

שולחן ערוך יורה דעה הלכות ביקור חולים ורפואה ונוטה למות וגוסס סימן שלה

סעיף ו

יכלול אותו ד בתוך חולי ישראל, שיאמר: המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל. ח] ובשבת אומר: שבת היא מלזעוק, ה ורפואה קרובה לבא

D) The Role and Power of Tehillim on a “normal” Shabbat**Leaves of Faith: The World of Jewish Living Volume 2 chapter 6**by Rav Aharon Lichtenstein

tion or justice. In the other case, it is Shabbat. For Rashi, this distinction may very well be decisive. Even if all petitions be prohibited on Shabbat, it seems inconceivable that we should be enjoined from pleading for the acceptance of our proffered rest or the bestowal of means for its optimal attainment. When petition becomes part of our striving for Shabbat, it can hardly be proscribed as an obstacle to its observance.

On Shabbat, then, we do not escape either the state or the sense of need. That would deny our creaturely humanity. We do, however, reorient our needs. As regards prayer, they are reduced to one: Shabbat. We plead for nothing else. The central plea has many tributaries, but we ply them only from the perspective of the main stream. Striving through prayer toward maximal realization of the day's sanctity, we thus assert both our weakness and our strength – the inability to go it alone, and the capacity for spiritual flight.

שׁו"ת שבט הלוי חלק א סימן נז

ם אין מקום להאריך בהם.

ג) ואשר שאלת בענין רבון העולמים שאומרים בליל ש"ק שהוא תחנה ובקשה ולכאורה אסור לאמרה בש"ק דלא גרע מחולה שאב"ס דאסור להתפלל עליו בשבת.

אם כי הא ודאי צע"ק, אמנם נלענ"ד ללמוד זכות ע"ז, דכיון דבקשה זו מענין קדושת שבת משתעי א"כ אינו דומה לכל הני המוזכרים בשו"ע סי' רפ"ח, דהתם אין התחינה לצורך שבת, אבל הכא התחינה גופא מגדיל בנו קדושת שבת. ועוד דלפמש"כ מג"א סימן רפ"ח ס"ק י"א יש להקל בפשיטות.